

Veto

ALGEMENE STUDENTEN RAAD

Weekblad. Jaargang 10, '83-'84.
Nr. 27, dd. 3 mei 1984
V.u. Luc Baltussen, Van Evenstraat 2d,
3000 Leuven. Tel. 016/224438.

Abonnementsprijs: 50 fr. (studenten),
150 fr. (niet-studenten), 350 fr. (steun).
Te storten op rek. nr. KB 431-0079541-68
t.n.v. ASR-Veto, Van Evenstraat 2d,
Leuven, met vermelding van 'Veto-
abonnement' en evt. nr. studentenkaart.

Redakties steeds op vrijdag om 16.00 uur
(open voor ieder) op 't Stuc, E. Van
Evenstraat 2d, 1ste verdieping. Artikels
binnen op donderdag voor verschijning,
advertenties op vrijdag voor verschijning.

Veto is een publicatie van de Algemene
Studentenraad Leuven.

EN VERDER

INTERVIEW	Danneels	1 - 7
KRINGEN	Medika	4
	Kringbladen	4
	Verkiezingen	4
BOEKEN	Vlaamse dichters	2
	Versteylen	6
SOCIAAL	Hongerstaking	1
	Infiltrant	3
	Ter Bank	7
ONDERWIJS	Steiner	3

Veto sprak met Kardinaal Danneels over jongeren en Kerk

Op 16 februari ging Veto voor u naar het aartsbisschoppelijk paleis te Mechelen en sprak met Kardinaal Danneels, de 'Coming Man' in kerkelijke kringen. Na amper vier jaar bisschop te zijn geweest, werd hij in '83 benoemd tot Kardinaal.

Het 'Belang van Limburg' typeerde hem als "een persoon met een stille waakzame bezorgdheid. Gemoedelijk en toch sterk ontledend formuleert hij antwoorden, nooit een zwaarwichtig betoog." Dit kunnen we beamen.

Spectator zei over hem: "Eigenlijk geen man om in zulk prekonciliair paleis te wonen." Wat ons opviel, was zijn wil tot dialoog met andersdenkenden en het gemak waarmee de Kerk vroeger wereldse gebeurtenissen opdeelde in vakjes en partij koos, momenteel heeft plaats gemaakt voor een meer genuanceerde visie, die soms de indruk geeft van kool en geit te willen sparen.

Kardinaal Godfried Danneels is, naast 'de beheerraad van de Société Générale', één van de machtigste mensen uit de Belgische samenleving, dit omdat een groot gedeelte van de bevolking katholiek is.

Veto sprak met hem vrijuit over: jongeren en kerk, evangelie en politiek, de Belgische bisschoppen en kernwapenbepanning. Vandaag kunt u het eerste deel lezen, nl. jongeren en kerk.

Volgens Kardinaal Danneels verschilt het kristendom op drie punten essentieel van andere godsdiensten. Het kristendom steunt op historische feiten: Jesus' dood en verrijzenis terwijl de meeste andere godsdiensten steunen op een leer. Andere godsdiensten geven een levenswijze, het kristendom doet dat ook, maar het geeft meer, namelijk de kracht om dat uit te voeren. Het kristendom is niet alleen

een geheel van morele voorschriften maar het pretendeert ook de mens te transformeren en hem over de dood te laten voortleven.

Godfried Danneels ziet de grondmoelijkheid om kristelijk te handelen in het doorbreken van de evidentie waarmee vroeger het religieuze gevoel, het kristendom, de kerkelijke verbondenheid en de kerksheid samenhangen. Het religieuze gevoel is het gevoel dat

ik mijn eigen oorsprong niet ben, dat ik kom vanuit iets anders. Het kristendom is meer dan dat en zegt dat God zich openbaar heeft in een historische figuur (Kristus). Geen enkel andere godsdienst zegt dat. Dan is er nog een derde zaak, namelijk de kerkelijke verbondenheid, dit wil zeggen dat rond Kristus een gemeenschap is ontstaan die duurt in tijd. Kerksheid wil zeggen dat die gemeenschap bepaalde handelingen van gebed en kultus doet die de kerk voorschrijft. De vanzelfsprekendheid van de verbondenheid van deze vier zaken is doorbroken. Menervaart dit als een soort losgeslagen zijn en zoekt zijn eigen preferenties in de vier.

De kerkelijke crisis

Veto: Mijnheer de Kardinaal, ligt een

oorzaak van de kerkelijke crisis niet in het feit dat de vorm waaronder de kerk haar boodschap verkondigt verouderd is?

Danneels: «De taal waarmee de kerk spreekt kan een oude taal zijn en moet dus gemoderniseerd worden. Maar de crisis ligt niet daar. Om bijvoorbeeld sakramenten te ontvangen moet je zin hebben voor receptiviteit. Dat betekent dat je moet zeggen: "Ik haal mijn kracht niet uit mezelf maar ik krijg ze van elders." Daar ligt de grondmoelijkheid. Dit is buitengewoon moeilijk voor de moderne mens, die gewoon is van alles te bekomen door zijn eigen kracht.»

Veto: In uw analyse is de mens dus fundamenteel fout?

Danneels: «Niet in de zin van moreel schuldig. Het is meer een cultureel dan

een moreel verschijnsel. Er is bij de mens een blinde vlek op zijn netvlies, op de plaats waar de zenuw in zijn oog komt. Het beeld van buiten dat daar opvalt, is onzichtbaar. We merken dat niet omdat we onze ogen zo vlug bewegen. Welnu ik denk dat de mens voor het percipiëren van het onzichtbare, het meta-empirische een blinde vlek heeft die moet genezen worden.»

Veto: Bouwt de kerk niet te weinig vernieuwingen in kwa vorm, bijvoorbeeld jongerenkerk?

Danneels: «Jongerenkerken bestaan toch al 15 jaar. Er zijn er al heel wat verdwenen in die tijd. Wat niet wil zeggen dat het geen goede zaak is. Maar uiteindelijk is er niet zodanig veel verschil tussen wat jongeren aanspreekt en ouderen. Als het fundamenteel is, zal het beiden aanspreken. Wat de jongerenliturgie ons heeft bijgebracht, is zeker: het gemeenschapsgevoel, de muziek, het nabijbrengen van bijbeteksten die men toespist op het leven en de begrippen van die jonge mensen, een grotere actieve betrokkenheid bij wat er gebeurt. Dit zijn karakteristieken die je evenzeer in de volwassenenliturgie zou moeten terugvinden, maar daar speelt zeker de traditie mee.»

Veto: Zou er op inhoudelijk gebied geen kloof bestaan tussen wat de hiërarchie en de basis denkt? Zou dat de kerkbetrokkenheid van bijvoorbeeld de jeugd niet afremmen?

Danneels: «Dat is zeker zo, dat is geen nieuw fenomeen. Er zijn weinig periodes geweest in de kerk waarin de leer van de hiërarchie door de gehele kerk unaniem en spontaan werd aanvaard. Er is altijd een element van oproep vanwege de apostelen die het prediken en een groot stuk zwakheden en onnadankbaarheid bij de mensen. In onze tijd valt dat een beetje meer op. Ik zou niet zeggen dat dit een normaal verschijnsel is, want het zou niet mogen. Maar ik denk dat het altijd zo geweest is; het geloof is nooit vanzelfsprekend geweest. Er zijn tijden geweest waar bijvoorbeeld een groot gedeelte van de kerk ariën was, d.w.z. dat men Kristus wel als een bijzonder persoon beschouwde, een supermens, maar niet als Gods zoon. Als je het nu bekijkt, heeft de hiërarchie geen ongelijk gehad met de Godheid van Kristus te blijven beleiden. Tenslotte is het niet zozeer van belang wat leert de

Hongerstaking ondersteunt eisen jongerenmars

Op woensdag 11 april jl. is in Leuven een actie-maand van start gegaan die de aandacht wil trekken op de eisen die naar voor zullen worden geschoven tijdens de jongerenmars voor werk op 13 mei e.k. Meest in het oog springend hierbij is een kettinghongerstaking — de hongerstakers worden om de 24 uur afgelost — in een karavan die gestationeerd is op het binnenpleintje voor het Kulturele Centrum, gelegen Brusselsestraat.

Initiatiefnemer hiertoe is het doppersatelier in samenwerking met andere werklozenwerkings uit het Leuvense en 'Jongeren voor Werk'. Het doppersatelier wil ook specifiek het schrijnend gebrek aan lokalen aanklagen, en hierbij vooral wijzen op de politieke onwil van zowel de plaatselijke als de nationale overheid om daar iets aan te verhelpen. Op de eisen van de Jongerenmars komen we in Veto volgende week uitgebreid terug, zodat we ons hier beperken tot een opsomming.

- een individueel vervangingsinkomen voor alle werklozen van 60% netto van het vroeger verdiend

- loon voor de hele periode van de werkloosheid;
- opheffing van de drie categorieën werklozen (gezinshoofd, alleenstaande, samenwonende);
- afschaffing van de wachtlijst en wachtuitkeringen voor schoolverlaters;
- 100% loon voor stagiairs, BTK-ers,

- DAC-ers...
- omvorming van deze nepstatuten in volwaardige contracten;
- zinvol werk voor iedereen;
- radicale arbeidsduurverkortings tot 32 uur per week zonder loonverlies en met evenredige aanwervingen;
- afschaffing van de dagelijkse stempeelcontrole;

- afschaffing van artikel 143 (schor-sing wegens langdurige werkloosheid).

De werklozenorganisaties eisen tenslotte financiële en materiële steun voor werklozenwerkings. Voor het Leuvense doppersatelier komt dat concreet neer op meer en betere lokalen.

"Ondanks talloze beloften worden we door het stadsbestuur moeust aan het lijntje gehouden en moeten we beroep doen op allerlei bevriende organisaties om toch maar aan een behoorlijk aantal lokalen te geraken (650 doppers volgen les op 200 m²). Door deze verspreidingsstrategie wordt onze werking voor een gedeelte ontcracht. Vandaar onze eis om over ruimte te kunnen beschikken die het inrichten van een trefcentrum mogelijk maakt, en dit moet mogelijk zijn vermits er in Leuven gebouwen genoeg leegstaan..." aldus Luk Vanespaille van het Doppersatelier.

Wie belangstelling heeft voor de werking en acties van het Doppersatelier kan langlopen in de Brusselsestraat 65. De karavan met de hongerstakers bevindt zich op het binnenplein van het cultureel centrum even voorbij het St.-Pietersziekenhuis op de Brusselsestraat naar de markt toe.

Om de eisen van de jongerenmars kracht bij te zetten organiseerde het doppersatelier een kettinghongerstaking. De hongerstakers worden om de 24 uur afgelost in deze karavan. (foto Veto)

LEZERSBRIEVEN

Alle lezersreacties kunnen bezorgd worden op de eerste verdieping van 't Stuc, Van Evenstraat 2d, 3000 Leuven.

De brieven moeten betrekking hebben op in Veto behandelde onderwerpen of op Leuvense (studenten)actualiteit, en ondertekend zijn met naam, studietoestand en adres. Wie liever niet heeft dat zijn naam gepubliceerd wordt, moet dit duidelijk motiveren.

Brieven die langer zijn dan 25 regels van 68 aanslagen (spaties inbegrepen; dit komt overeen met ca. 1 getikte blz. met een dubbele interlinie) worden in principe ingekort.

Over wel en weetjes

(onder de vlag van intellectueleis)

Het boek van Van Der Wee zorgt in geschiedenis voor wat opzien — en, wat ons betreft, voor nutteloze opspelingen. In hun lezersbrief aan Veto protesteren Vera Marchand en Martine Goossens tegen de bekrompenheid van de licentiestudenten geschiedenis die Van Der Wee's opgave betwisten. Ze stellen het zo voor, dat de "modale" (drinkende, roddelende en bekrompen) student elke meerpoging in luie verontwaardiging afwijst. Ze pleiten "verlicht" voor persoonlijk inzet: readings, colloquia, e.d.m. Wie hier niet onvoorwaardelijk mee akkoord gaat, is zonder meer "modaal" (en dus drinkend, roddelend, bekrompen, kortom: dom).

Het lijkt ons dat het probleem ingewikkelder is dan de tegenstelling die vooral door de brief gekreëerd wordt. De keuze die de licentiestudenten moeten maken tussen Middellevens, Nieuwe en Nieuwste Tijd is noodzakelijk maar beperkend. Het is waar dat de meeste studenten zich opsluiten in een beperkte ruimte van tijdvak, gebied, geografie en documentair materiaal. Onvermijdelijk, als je je tesis binnen een redelijke termijn wil klaar krijgen. Onvermijdelijk, zeggen de profen, die de programma's samenstellen.

Betekent dit dan dat de historici zich conditio sine qua non moeten opsluiten in een beperkt gebied? Nee — maar "In der Beschränkung zeigt sich erst der Meister". En de ware meester kan binnen de beperking toch het hele gamma bestrijken: er zijn voorbeelden genoeg. Daarin ligt, denken wij, de grootste opgave van de tesis: je inwerken in een bepaald gebied, van waaruit je — later! — kan uitbreiden. Wie zijn onderwerp goed kiest, bereid is veel te lezen, een open geest heeft, kan over wat dan ook een interessante ruimte en voor het gouden kalff van de "Zeitgeist" relevante tesis maken. De vereiste is dat je er tijd voor hebt, dat men je tijd gunt om die zelf in te delen. Met al de besomeringen van aggregaat, seminars, colloquia worden studenten gedwongen zich bezig te houden met irrelevant of te gespecialiseerd materiaal (zoals in het colloquium, waar studenten religieuze of kulturele geschiedenis gedwongen werden te luisteren naar de expositie van doktorandi, die hun gespeciali-

seerde, grootse (en (obligaat) revolutionaire teses kwamen verkondigen).

Nee, beste brieverschrijvers: als in Leuven de creativiteit van de student meer aangewakkerd en vrijgelaten zou worden, zoals bv. in Gent, als er meer tijd en ruimte overbleef voor echte studie (en haar o.i. onmiddellijke resultaten, begrip voor andermans keuze — die niet per se intellectueel moet zijn — en tolerantie) dan zou onder de studenten misschien meer communicatie bestaan en minder dogmatische (en dus weinig creatief denkende) discussies.

Anna Vanderstappen
Tai Eeckels
en 24 handtekeningen

Rechtzetting

Betref: lezersbrief presidium BIOS dd. 29/3/84.

Wegens problemen in de kring dit briefje: 'de zin'... en veroordelen elke aanval tegen de ASR... was blijkbaar slecht gekozen.

Je moet weten dat we ons met de kring achter de ASR scharen, maar we waren 't er over eens dat veranderingen mogelijk moesten zijn.

Sommigen verstonen uit de lezersbrief dat we de ASR onvoorwaardelijk steunen zoals die nu is. Dat werd dus niet bedoeld, interne veranderingen kan je moeilijk "een aanval" noemen. Hiermee is dus rechtgezet wat moest rechtgezet worden.

De naam-die-er-eigenlijk-vorige-keer-ook-al-had-moeten-onderstaan.

Patrick Boucneau

Vanheerentals

Met dit schrijven zou ik één van uw meest actieve reporters, nl. Luc Vanheerentals, er op willen wijzen dat hij voor het opstellen van zijn artikels er beter aan zou doen een degelijk handboek fundamentele economie ter hand te nemen i.p.v. "De Morgen", "De Rode Vaan", "De Nieuwe", "Sociaal", "Roodboek", e.a. Ik vind het bedroevend dat dergelijke op simplisme en korte-termijn-denken gebaseerde onzin ongestoord zijn weg vindt in uitgaven (die overigens het allure van linkse pamfletten hebben) van een studentenraad die zich "algemeen" noemt en de belastingbetaler veel subsidie kost.

Marc Boot, oud-student T.E.W.

Medewerkers aan Veto 27:

redactie: Peter Mostrey, Bart De Moor, Luc Vanheerentals, Toon Boon, Noël Herteleer, Luc Batussen, Polleke Bijns en Dirk De Naegel. Eindredactie: Polleke Bijns en Filip Huyzenruyt. Foto's en doka: Kris Van Haver en Damiëne De Cock. Medewerkers: Veerle De Moor, Koen Verbover, Hein Heidebuchel, Peter De Jonghe en Frank Uytendaele. Zetwerk en lay-out: Polleke Bijns, Ria De Schutter, Peter Mostrey, Guido Janssens, Filip Huyzenruyt, Dirk De Naegel en Louis Paredis. Drukkerij: Rotatyp, Brussel. Oplage: 8000 eks.

Vlaamse dichtbundels

Woorden als verweer

Onze 'Vlaamse' literatuur (NSV, KVHV, spits de oren!) was al bij al toch relatief goed vertegenwoordigd in de boekentoptien die, ter gelegenheid van de Nederlandse boekenweek, was samengesteld door een aantal letterkundigen (waaronder 1 Vlaming, nog wel een personeelslid van onze Alma Mater, nl. Hugo Brems). Els-schot zat in alle lijstjes, Boontje zat in alle lijstjes, Claus zat in alle lijstjes, Demedts spijtig genoeg in geen enkel lijstje. Wat wordt zo'n lijstje als het niet meer om proza, maar om poëzie gaat? Wij vlamingen zijn toch eerder poëtisch aangelegd, vergeleken met onze prozaïsche noorderburen? We hadden toch Gezelle, Van Ostayen, we hebben nu zelfs ook De Coninck?

Nederlanders denken anders over onze poëtische capaciteiten. In het voorwoord van zijn beruchte bloemlezing heeft Komrij het over vlamingen als over een aparte categorie: "U treft ze hier dus allen aan — de romantici; de romantische rebellen; de dominees... de zonderlingen, de studenten, de vlamingen en de vroeggeknakten."

Komrij, en hij is niet de enige boven de Moerdijk, plaatst de vlamingen achteraan in het rijtje. Vlamingenpoëzie: landelijke poëzie, tedere poëzie, overladen poëzie, poëzie diepzinig als de diepzee, vult U zelf maar aan, andere adjectieven staan ter beschik-

king na de nacht van de poëzie.

Dat een vlaamse dichter bij een nederlandse uitgeverij publiceert, betekent dus wat. Van Eddy van Vliet bijvoorbeeld, die voor zijn bundel 'Het grote Verdriet' (1981) de Jan Campert-prijs ontving, bracht de Bezige Bij vorig jaar 'Jaren na maart' uit, en het dient gezegd: Nederlanders hebben een goede smaak waar het Vlamingen betreft.

"Zo was het meer geweest. Een verzameling/woorden als verweer." (p. 39). Van Vliets poëzie ademt weemoed uit, herinneringen; poëzie is een verzameling woorden als verweer. Aan weemoed kleef hier echter niets romantisch; je zou de sfeer als "nuchtere nostalgie" kunnen omschrijven. Van Vliet schrijft over het langzaam terug in beeld brengen van het verleden hoe hij pas nu, in de act van het zich herinneren, in staat is het verleden het waar was/hing al in de lucht, zoals de verfer in mijn haren." (Nieuwjaar 1955).

Koude Voeten

In de eerste cyclus van de bundel, 'Jaren na Maart', keert Van Vliet terug naar zijn puberteit, een tijd van vaderhaat 'Het was met de rug naar Franca's portret gekernd dat ik in gedachten de volmaakte moord volbracht.' (Vakantie), brande, 'Wij wisten wat angst was en paniek/maar bang waren wij nooit' (Wij kenden Grieks en Latijn), een tijd ook van naderend onheil waar hij nu, terugkijkend, de voortekens van kan ontcijferen. De tweede cyclus, 'Vrienden', gaat over zijn gestorven vrienden; 'Zo

werd je profiel: een trapper/die slecht nieuws aan de houthakker bracht' (Voor Jan d. R.). De slotcyclus beschrijft het herinneringsproces. 'Langzaam weer in beeld.' 'Als veroorzaakt door korts kwamden de woorden weer. De stille schrok./Onbarmhartig deden de geringste details/ — ik voelde terug de schram op mijn hand —/hun omtrek uitkomen./Zich voegend bij het beeld, met zoveel geduld vergeten/... dronken wij het verleden alsof het water was.'

Na twaalf jaar zwijgen (aan de dope, beweren kwatongen) is Hans Faverey, in de jaren zestig het wonderkind van de Nederlandse poëzie, weer met een dichtbundel voor de dag gekomen. 'Kouwe Voeten' heet hij; woordspeelingen op de titel zijn iets te voor de hand liggend, daarom zal ik het zo formuleren: 'Verhagen, zwijgen is goud'. De bundel begint nochtans goed, met een 'Lied van de uarde' met bijna mythische allure: 'Over de landen klonk een nieuw lied./Ik rommelde in paniek in kasten en laden./Trommels roffelden; er scheen een groot licht./Ik trof bijna niets van waarde'; het gedicht eindigt echter met: 'De dragers van het ater van de waarheid/komen stapvoets nader./over de aarde klinkt een oud lied'. Verhagen lijkt het over zijn eigen poëtische carrière te hebben; als voorman van de neo-realistie in de jaren zestig vond hij niets van waarde, dichtte hij op een toen ogenschijnlijk revolutionaire manier. Twintig jaar later is hij terug beland bij het zelfde oude liedje...

Schijnbewegingen

Men zou de poëzie van Hans Faverey kunnen omschrijven als een op de meest fascinerende manier bezig zijn met niets; Bernlef schreef over hem: 'Faverey's teksten, achter elkaar gelezen, deden mij denken aan die jongetjes die ik eens op een middag op een landje bezig zag een gemaakt doelpunt in slow-motion na te spelen. Ze waren er een hele tijd zoet mee' (Het ontplofte gedicht, p. 119).

Ook in Faverey's nieuwste bundel, 'Zijden kettingen' is het hem te doen om schijnbewegingen. 'Ik rammel met mijn lichtkever/in het jamptopje. Ik houd/het donker over; waarna/ik voorgoed dezelfde word.' paradoxen, zweertochten door een talig universum vol verwijzingen, een wereld bestaande uit onverenigbaarheid, verwrongen logica:

De bal is in rust, of hij is bewegend, op zoek naar rust.
De spiegel, tot de rand toe gevuld met wat zich voordoet, herhaalt zich ex improviso: schijn en wezen hervinden elkaars evenwicht.
De god die ik noem en niet noem schijnt te zwichten en niet te willen zwichten.
De middag voorspelt niet dan zichzelf. Het messing doosje in de vensterbank bevat thans alles, maar van niets het meest. De toetsen echter steeds heviger aanwezig, zwijgen nu welluidender.

Peter De Jonghe

Ook dit is Belgisch

Kringverkiezingen

De tijden veranderen. Ook de studenten.

De student van vandaag zorgt vooral voor zichzelf: hij kleedt zich stijlvol, drinkt stijlvol in stijlvolle kaffees, glimlacht stijlvol naar zijn professoren en danst stijlvol in stijlvolle supermarkt-diskoteken. Eindelijk wordt onze universiteit terug grotendeels bevolkt door degelijke studenten.

En het zijn juist deze studenten die het minst aan hun trekken komen. Voorlopig, want er komt een nieuwe structuur: vanaf morgen overkoepel ik deze meerderheid en kom ik op voor eigenbelangen.

Ik weet wat deze studenten willen, en ik eis dan ook namens hen vertegenwoordiging op in de hogere regionen van deze universiteit.

Luister naar wat ik de professoren zal vertellen en stem voor mij want ik wordt gesponsord door Stella Artois en ik verplaats mij uitsluitend per kameel.

Ik zal de professoren zeggen dat zij niet moeten luisteren naar mij, want dat wij tegen meerderheidsstandpunten zijn en minderheidsstandpunten zijn niet democratisch.

Ik zal hen zeggen dat zij wel beter weten wat goed is voor ons.

Ik zal hen zeggen dat wij geen informatie meer willen hebben: ver weg van alle manipulerende en bezoedelende kennis bewegen wij ons als "le bon sauvage" door Leuven, in harmonie met de plaatselijke middenstand, in aanbidding van onszelf.

Als dank voor bewezen diensten verwerf ik dan 300.000 frank voor TD's, een huisje voor een kringkaffee en een studiebeurs voor Amerika.

Stem voor mij. De meerderheid van de studenten zijn rijke mensen. Het recht op rijkdom moet verdeeld worden.

een plexier om te geven of te krijgen...!

schrijfinstrumenten

signum
Pelikan AG

PARKER WATERMAN

Roller Ball

acco Papierhandel, tiensestraat. 134-136. 3000 Leuven.

De Zonnewijzer is de welriekende naam, waarmee het Leuvense Steinerschooltje werd aangekleed. Op 5 mei wordt er het Lentefeest gevierd, een soort open deurdag met veel animatie, en dat leek ons een goede aanleiding om nader kennis te maken. Het ideeëngoed van de antroposoof Rudolf Steiner werd reeds in heel wat schooltjes in ons land in praktijk gebracht. In Berchem bestaat er al één sinds 1946, maar een volledige leercurriculum tot en met de middelbare afdeling is enkel in Hibernia in Antwerpen uitgebouwd.

In Leuven is De Zonnewijzer aan de tweede jaargang toe. Er zijn 57 leerlingen ingeschreven, en deze bevullen twee kleuter- en evenveel eerste klassen. Voorlopig is de school nog gehuisvest in de gebouwen van de Zwarte Zusterstraat, waar eertijds het Projekt Dijlemolens zal worden gerealiseerd.

Buiten 2 en halve BTK-ers die als leraren zijn tewerkgesteld, ontvangt het schooltje geen enkele overheids-subsidie. Dit is het gevolg van het feit dat de drie grote politieke families via het zogenaamde 'schoolpakt' sinds 1958 het onderwijs volledig beheersen. Sinds de scholenstop van 1973 is het onmogelijk voor dit soort schooltjes om in aanmerking te komen voor overheids-subsidie, en dit "terwijl de belastingen die worden betaald door ouders die Steineronderwijs wensen, worden gebruikt om onderwijsvormen te financieren, die anderen wensen", aldus De Zonnewijzer.

Miriam Roosens, een lerares in De Zonnewijzer, zegt ons dat men zich terdege heeft voorbereid om in de toekomst zelfs zonder BTK-projecten te kunnen verder draaien. Binnen de school zijn verschillende werkgroepen actief, waarin vooral de ouders van de kinderen participeren. De werkgroep 'Aktiviteit' neemt regelmatig initiatieven om wat geld in het laatje te brengen. De ouders betalen ieder een schoolbijdrage, die door hen zelf bepaald wordt. Overleg hieromtrent onder meer in verband met de financiële situatie van de school en van de ouders vindt vooraf plaats.

Het juist beleven van het karakter van de geldstroom in de school wordt belangrijk geacht. Het schoolgeld is geld, dat de ene generatie schenkt aan de volgende. Het is noch een lening, noch een individuele schenking aan zijn eigen kind. Aan de leraar of lerares wordt een vergoeding gegeven uitgaande van de behoefte die deze geformuleerd heeft. "De school wil hieraan tegemoet komen, wil de financiële ruimte scheppen, die de leerkracht toelaat aan de toekomst te werken."

Intellectuele

Fundamenteel voor de zienswijze van Steiner is het feit dat men ervan uitgaat dat mens een eenheid is die gevormd wordt door "denken, voelen en willen" en dat men hem ook als dusdanig moet benaderen. Het is met name onzinnig één aspect van het mens-zijn te ontwikkelen, ten nadele van de andere. De mens bestaat immers uit drie subsystemen, namelijk het systeem van zenuwen en zintuigen, het ritmisch systeem en het systeem van de stofwisseling en ledematen. Dat komt respectievelijk overeen met hoofd, hart en longen, spijsvertering en ledematen en nog verder doorgetrokken op denken, voelen, willen.

De opvoeding moet, volgens Steiner, uitgaan van de ontwikkelingsfasen van het kind. Steiner zet zich hierbij af tegen het intellectuele in het schoolstelsel, het louter kennis vergaren, de prestatiedrang.

Een school is er volgens de filosofie, helemaal niet om de kinderen klaar te stellen voor de maatschappij. De school moet juist helemaal vrij zijn van alle wetten en voorschriften uit de maatschappij, los van overheidsbemoediging of druk van economische belangen. Kinderen dragen hun eigen toekomst in zich. De school moet hen vormen tot evenwichtige volwassenen, niet enkel met verstand, maar ook met een goed ontwikkeld gevoel, en een sterk gevormde wil. Dan kunnen ze in volle vrijheid hun eigen toekomst opbouwen.

De Leuvense Steinerschool viert feest

Op zaterdag 5 mei viert het Leuvense Steinerschooltje in de Zwarte Zusterstraat het lentefeest. Het schooltje wordt praktisch volledig gefinancierd door de ouders. De meubelen en het speelgoed in dit kleuterklasje zijn allemaal gemaakt door de ouders. Er wordt ook speelgoed verkocht om geld in het laatje te krijgen. (foto Veto)

Ontwikkeling

In de ontwikkeling van het kind zijn drie fasen te onderscheiden, waarop de opvoeding zich dient te baseren. Van de geboorte tot de tandenwisseling (0 tot 7 jaar) ontwikkelt zich het wilsleven. Een enorme wilskracht uit zich in de handelingen, ondersteund door de nabootsing. Van de tandenwisseling tot de puberteit (7 tot 14 jaar) speelt het gevoelsleven bij het kind een grote rol, en anticipeert het op de omgeving via het gevoel in plaats van via de nabootsing.

Van de puberteit tot de volwassenheid (14 tot 21 jaar) wordt het 'denken' in het kind geboren. Er geschiedt een totale losmaking van mens en wereld, het wegvallen van al het koesteren, aldus een brochure van De Zonnewijzer.

Naast die ontwikkeling van het algemeen menselijke, geschiedt er ook een individuele ontwikkeling, die verbonden is met de erfelijkheidsstroom. Hierbij worden vier temperamenten onderscheiden, namelijk het cholische, flegmatische, sanguinische en melanchoische type. Een lerares in de Steinerschool zal op deze temperamenten pogen te anticiperen. Zo zal bijvoorbeeld een cholisch kind bij het broodbakken in de vierde klas een roggedeeg kneden om zijn teveel aan wilskracht kwijt te raken in het moeilijk kneedbare roggedeeg.

Ritme

In kort bestek overlopen we even de voornaamste pedagogische grondbeginselen. Men hanteert zo bijvoorbeeld het periode-onderwijs. Dit wil zeggen dat men een bepaald vak gedurende een aantal weken 's morgens tijdens de eerste twee uren onderwijst. Zo wordt een bepaalde leerstof in zijn geheel doorgenomen, en een tijd later wordt die stof weer herhomen, zodat de kinderen de kans hebben gekregen deze te verwerken. Elke dag kent dezelfde indeling, waarbij aldus eenzelfde ritme dagelijks herhomen wordt.

De dagindeling is als volgt: eerst denkend-voorstelend (het periode-onderwijs), sprekend-oefenend (taal- en oefenvakken) en tot slot van de dag het praktisch-kunstzinnige (gymnastiek, handwerk, tuinbouw enzovoort).

Gedurende acht jaren in de lagere school heeft een bepaalde groep te maken met dezelfde leerkracht. "Op die manier krijgt de leerkracht oog voor problemen die een leerkracht, die slechts één jaar met een klas te maken heeft, helemaal niet opvalt. Opvoeden is immers een samenhangend proces, dat niet in korte perioden opgedeeld kan worden. Het systeem van de 'klassieleerkracht' maakt ook het zittenblijven overbodig."

Beoordelingen krijgen hier eerder de vorm van een 'karakterizeren' van een bepaald werk, een poging tot verbetering van het gemaakte werk, dan een herwaarderend door het toekennen van een cijfer.

Het didactisch materiaal waarvan gebruik wordt gemaakt in de Steinerschool is in wezen de leerkracht zelf

met haar talenten en geestdrift, en de handboeken die de leerlingen zelf maken. Het jaarritme wordt opgebouwd door een reeks van feesten. De vier hoofdfeesten zijn het Michaelsfeest (herfst), Kerstmis, Pasen (lente) en Sint-Jansfeest of midzomer. Aan elke van de feesten gaat een uitgebreide voorbereiding vooraf, waarbij getekend, geschilderd, gespeeld, geknutseld en gezongen wordt.

De speelklas (3,5 tot 6 jaar) opent

enkel haar deuren in de voormiddag, omdat een hele dag te belastend wordt gevonden voor kinderen van die leeftijd. Het leven van de kleuter staat in het licht van spel, nabootsing, fantasie en ritme. Hierop wordt ingespeeld door de klasinrichting en de juffrouw. Ook hier is een wederkerend ritme belangrijk: van in-de-kring-beginnen-met-spreuk-en-spelletjes naar vrij spel, van samen-opruimen-en-eten naar buitenspel, schilderen, tekenen...

Infiltrant provoceert vredesbeweging

Wat op het vredeskamp in Woensdrecht al enige tijd vermoed werd, wordt op die gedenkwaardige donderdag 19 april plots waarheid als de Canadees John Paul Gardiner zijn ware identiteit onthult. In het recente verleden waren een aantal acties aan de rakettenbasis uitgelekt, en steeds meer vermoedens werden in de richting van de 42-jarige Canadees, die zich gedurende zijn 4 maanden aanwezigheid in het kamp, ontpopt had als een zeer ervaren en wonderbaarlijk goed ingelichte aktievoerder.

Gardiner kwam die avond zelf met een verklaring voor de pinnen, waarin hij stelde verbonden te zijn aan het National Security Agency, een Amerikaanse geheime inlichtingendienst. Hij stond in permanent contact met twee personen van de Nederlandse staatsveiligheid (BVD), om geplande acties door te geven.

Een andere contactpersoon in Den Haag was Blackburn, een officier van de CIA, die gedetacheerd is op de Amerikaanse ambassade. De opdracht bestond erin onder meer om er achter te komen of er binnen de vredesbeweging sprake is van Russische inmenging, maar binnen het vredeskamp stond hij vooral bekend

als iemand die voortdurend kandidaten zocht om aan 'hard actions' te doen, opblazen van vliegtuigen en dergelijk.

De National Security Agency is een inlichtingendienst die veel minder bekend is dan de CIA, maar haar inzake kredieten, personeel en technologie ruimschoots overtreft. Het hoofdkwartier van de NSA is gelegen in Washington, in Fort Meade. Meer dan 90.000 mensen zijn verbonden aan deze dienst, en het hoofdkwartier dat meer dan 18 miljoen vierkante meter oppervlakte telt, zit volgestouwd met de meest geavanceerde computers. Het was de NSA die aan de VS- regering onmiddellijk na het neerschieten van het Koreaanse lijnvluchtig alle relevante informatie bezorgde.

Ook in Leuven

Gardiner was ook verantwoordelijk voor de recente inbraak in de lucht-machtbasis van Florennes, waarbij een 193 granaten werden ontvreemd. De diefstal vond plaats einde maart, en het was op vrijdag 13 april j.l. dat alle kranten melden dat de munitie aangetroffen werd op een parking langs de E-39 in Tessenderlo. Na de bekendmaking in Woensdrecht vonden de bewoners van het vredeskamp de resterende 13 obussen in de karavan van Gardiner. De kranten van 13 april hadden met betrekking tot de diefstal de beschuldigende vinger gewezen naar "Leuvense anti-militaristische kringen", en de BOB had ook twee huiszoekingen uitgevoerd.

van sprookjes en afsluiting naar buiten huiswaarts... "Kind mogen zijn om volwassen te kunnen worden"...

De juiste verhouding

Wat de lagere en middelbare school betreft, maakt men een onderscheid, tussen de onderbouw (klas 1 tot klas 8) en de bovenbouw (klas 8 tot klas 12). Het uitgangspunt bij het aanleren van dingen als schrijven en lezen is dat men het kind in een levende verbinding wil brengen met de 'leerstof'. Lettervormen worden bijvoorbeeld ontweekeld uit een beeld, zoals de letter Z uit een zwaa.

Van het grootste belang is dat het kind bij deze dingen zelf actief is, zodat het niet alleen de letters ziet, maar ze ook zelf kan vormen. Als voorbereiding hiertoe worden eerst meer elementaire vormen behandeld (door natekenen, lopen, enzovoort). Het gehele organigram en niet het hoofd alleen krijgt zodoende tot die vormen een verhouding. Zo worden ook op beeldende en ritmische wijze de bewerkingen in de wiskunde geleerd, ondersteund door bewegende handelingen van de kinderen.

Reeds van de derde klas is muziek in het leerprogramma opgenomen, omdat dit van grote betekenis wordt geacht. "Muziek heeft een belangrijk sociaal element in zich, maar vooral brengt zij gevoel voor het harmonische en het schone, en brengt zij aldus evenwicht in het kindervezen."

Euritmie steunt in verschillende opzichten de leerstof in elke klas. Het is een vorm van gymnastiek, waarin het kind een wilsuiddrukking brengt van zijn gehele zieleleven. Handwerken (breien, haken) en handenarbeid in het algemeen worden al zeer vroeg gepraktiseerd. "Telkens weer zien men in de karaktertelingen, die deze werkstukken zijn, een strijd zich afspeelen met wat zich als demonische krachten in de ziel openbaart, waardoor de maker vaak de weg vindt tot vrijheid, kracht, reinheid en schoonheid."

In plant-, dier- en menskunde is het van belang dat het kind een gevoel krijgt voor de juiste verhouding van de mens tot de dierenwereld. Ook de aardrijkskunde, geschiedenis, natuurkunde en scheikunde worden op een bewuste manier in het leerprogramma ingevoerd. Ook worden veel kansen geboden om te schilderen, te tekenen en dergelijke. Via kleuren en vormen wordt ook aan de temperamenten van de kinderen gewerkt.

Wie meer informatie wilt, kan zich wenden naar de Zwarte Zusterstraat 8, 3000 Leuven, (016/23.02.61).

LV

De Zwijger onthulde deze week dat Gardiner aanwezig was op een avond in Leuven op 27 maart j.l., die handelde over het vredeskamp in Woensdrecht. Na afloop van die avond had hij mensen geronseld om "iets te doen met de munitie in Florennes". "Toen niemand geïnteresseerd was, is Gardiner alleen vertrokken. Met het bekende gevolg", aldus De Zwijger.

Het feit dat juist bij die twee personen huiszoekingen verricht werden, na een anonieme tip, heeft in Woensdrecht definitief de zaken aan het rollen gebracht. Het waren de twee enige namen die Gardiner kende in Leuven.

Vragen bij deze affaire zijn er genoeg te stellen. "Deze plichtsbewuste officier van de NSA zal het toch niet in zijn kop halen om zonder toestemming van zijn meedieren en de Belgische overheid een grapie uit te halen in een basis van een NAVO-lidstaat en hoe gaat die man, die nog nooit eerder in Florennes was, met de handen in de zakken met 193 obussen aan de haal?", aldus De Zwijger.

Wat staat ons in de toekomst te wachten als er in Florennes 4000 Amerikanen heer en meester zijn over 48 Cruise-raketten, als we nu reeds het bewijs voor ons hebben liggen dat een VS-inlichtingendienst op de genoemde basis munitie gaat pikken en deze diefstal in de schoenen tracht te schuiven van de Belgische vredesbeweging?

LV

Het beste uit de Kringbladen

Een kwalitatief hoogstaande Palfijn deze keer. Dit kringblad van Medika dat aan zijn tweede nummer toe is, opent met een onthullend artikel over "farmaka en farmakabiz". "Het aanbod van medicamenten is overmatig, onoverzichtelijk en opdringerig — de farmaceutische industrie stelt ons zowat 9000 geregistreerde bereidingsvormen ter beschikking. Hieruit vloeit overconsumptie en foutieve consumptie voort", aldus Kris van Haecht, die zijn artikel volpust met dergelijke verontrustende berichten.

"Om praktisch te zijn, beperk een arts zich tot een arsenaal van ongeveer 200 geneesmiddelen. Veel meer kan (en moet hij) niet beheersen. Een studie in het begin van de jaren '50 bevestigt dat de reclame essentieel is voor het commercieel succes van een medicament."

Voor of tegen

In 1975 stelde Testaankoop i.v.m. die reclame vanwege de farmaceutische industrie aan artsen, dat deze informatie onwetenschappelijk en niet objectief is, en dat artsen niet in staat zijn de verstrekte gegevens juist te interpreteren.

Per jaar wordt 4 miljard Bf. aan farmaceutische reclame gespendeerd, en het Belgisch Centrum voor Farmaceutische Informatie, dat in het leven werd geroepen om deze reclame te controleren, is onmachtig om dit werk efficiënt uit te voeren, ook al omdat ze slechts over een beperkt budget beschikt (16 miljoen Bf.). De farmaceutische industrie stimuleert logischerwijze de medikamenteuze therapie en remt zo de integrale gezondheidszorg, aldus Van Haecht.

NEVENEFFEKTEN: EEN OVERSCHAT PROBLEEM

Het artikel maakt voorts melding van een panelgesprek dat eind januari van dit jaar in Leuven plaatsgreep over deze tematiek met onder meer vertegenwoordigers van de industrie. Zonder dit voldoende de eksplisiteren sluit Van Haecht zijn bedenkingen over dit debat af met de stelling dat "farmabiz" niet iets is, waar je eenvoudig vóór of tegen kan zijn.

Een argument hierbij werd o.m. door Mannaerts tijdens het panelgesprek verdedigd, nl. dat er op dit ogenblik geen mogelijk alternatief is, in de plaats van de huidige winstgevendende farmaceutische industrie, gezien de enorme kosten van research. "Tenzij je de ganse maatschappij gaat veranderen...", aldus onze vertegenwoordiger van AVGI (Algemene Vergadering van de Geneesmiddelen Industrie).

Veel of weinig

De gevierde ere-doktor honoris causa De Duve wordt in een volgend artikel voorgesteld. Voor ons interessanter is het interview met dekaan Casteels.

"Het is één van de problemen van onze fakulteit dat wij de creativiteit van onze studenten een beetje te sterk beknootten door studiebelasting", aldus Casteels. "Gezien de hoge eksamenrendruk zijn sommige studenten sterk bekoord om niet naar de klinische kolleges te gaan en de kortzichtige politiek van het absentisme te voeren."

Als de interviewers peilen naar mogelijke besnoeiingen in het programma halen zij echter nul op rekwest. Voor eerste kandidatuur moet "er iets veranderen op nationaal vlak", en op dit ogenblik is het een prima selectiesysteem..., volgens Casteels.

Ook op de opmerking van de interviewers dat de bestaande docenten blijkbaar "verworven rechten" hebben, kan Casteels geen zinnig antwoord verzinnen. Casteels belooft zich toch te engageren voor een veldtocht om de cursussen in Medika iets minder volumineus te maken.

Wat is het standpunt van Casteels ten aanzien van een numerus clausus

Binnen of buiten

Wij stappen over naar Kriminologie, met het kersverse blad Paradigma. Het is geen kringblad sensu stricto. De groep samenstellers scheurde zich evenwel recent af van het kringpresidium in kriminologie. Paradigma wil zich krachtens het voorwoord situeren tussen een kringblad en een wetenschappelijk tijdschrift. Het eerste artikel handelt over "migranten in België" en brengt wat ideeën uit het boek van Roossens 'Omtrent de achterstelling van immigranten in België'. "De enige oplossing lijkt daarom dat men enerzijds alle immigranten verplicht de Belgische taal en socio-kulturele realiteit te leren...", schrijft Span in dit artikel. Iemand verplichten een taal aan te leren, hoe gaat dat in zijn werk? Welke sankties voorziet Span...?

In een volgend artikel schetst Luc De Vreese kernachtig hetgeen gezegd werd tijdens een debatavond over de privacy in februari j.

In een artikel dat omschreven wordt als zijnde "eksklusief voor Paradigma",

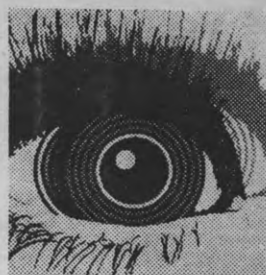
wordt de nieuwe baas van de rijkswacht voorgesteld nl. lt.-generaal Bernaert. We leren dat Bernaert vroeger waterpolodoelman was, en heden een sterk verdediger is van "het militair karakter van de rijkswacht". Alleszins een merkwaaardige bijdrage voor een tijdschrift met 'wetenschappelijke aspiraties'...

Een volgend artikel handelt over 'de vierde wereld-beweging die getoetst wordt aan Freire's pedagogie-der-onderdrukten'. Het artikel benadrukt sterk de "profilering van de eigen identiteit". "Men leert het volk geloven dat er een universeel volk bestaat, boven alle grenzen heen. Het volk moet zichzelf omhoog trekken door middel van een uitgesproken geloof en solidariteit." Men zweeft met dit soort uitspraken echter mijlenver boven de realiteit van vandaag. Dat de schrijver van het artikel eens komt praten met iemand die al een paar jaar doopt of iemand wiens OCMW-staatut nu teruggevorderd wordt van thuis...

Werk of loos

Paradigma sluit af met twee realistische bijdragen van profen, met hierin vele vragen rond het waarheen nu met de kriminologische opleiding. De stages in 2de lic. hebben volgens Prof. T. Peters te kennen gegeven dat de opleiding moet uitgebouwd worden ten einde kriminologen meer weerbaar te maken om in dit werkveld nieuwe inzichten zinvol te doen ingang vinden. In het werkveld is er immers weinig ruimte beschikbaar voor de kritische kriminologie..., aldus Peters.

J. Goethals tekent een diepe malaise uit, die heerst binnen de kriminologische wetenschappers. "Waar iedereen het er enkele decennia geleden nog

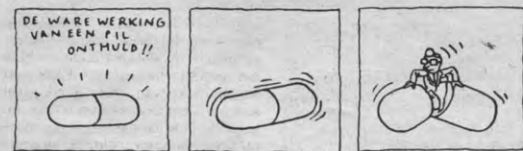

Paradigma, bekijk het maar.

relatief over eens was de de kriminologie 'de delinkvent' moet bestuderen, verdwijnt deze laatste momenteel meer en meer uit het gezichtsveld, en wordt ongeveer elk maatschappelijk probleem voorwerp van kriminologische reflectie...

Wat de invalshoeken betreft, dreigen de niet-sociologische aanpakken op dit ogenblik in de goot getrap te worden. Wat het werkveld betreft merkt Goethals op, dat uit diverse enquêtes blijkt dat afgestudeerde criminologen slechts hoogst zelden in op hun studies aansluitende beroepsfuncties terechtkomen, en dat ze het frekwent tegen disciplinair geschoolde kollega's moeten afleggen. Ook Goethals signaleert dat in de praktijk weinig terechtkomt van de 'verandingsgedachte' die doorheen de opleiding waait, en wijt dit aan het feit dat afgestudeerde weerloos en ongewaand 'het veld' worden ingestuurd. "Er zit in de opleiding een fundamenteel gebrek aan disciplinaire kennis vervat...", aldus Goethals.

Vanzwam

in de studierichting medika? "Het is niet de taak van de universiteit om door de criteria hoger te stellen het artsenaanbod te reduceren. De politieke overheid heeft de taak dit artsenaanbod te normaliseren. Dergelijke beperking moet doorgevoerd worden bij het begin van het curriculum. Men mag jonge mensen geen valse hoop geven en hen tijd laten verliezen, door ze eerst in de richting geneeskunde te sturen om ze daarna te devieren in een andere richting. Het is duidelijk dat er in België nog steeds een overproduktie aan artsen is. Ergens moeten we gaan programmeren. De afweging van wie wel en wie niet, hoelang en hoeveel zal een langdurige en moeilijke proces zijn...", aldus Casteels.

Het blad sluit af met een artikel 'gewelddoosheid in de medische praktijk', geschreven door iemand van de Werkgroep Medici tegen Atoomwapens.

ZEKERHEID VÓÓR ALLES

(De cartoons werden geleend uit Palfijn)

Tijdens de eksamenperiode staan de sociale diensten van de KUL ter beschikking van de studenten met problemen. Volgende week komt Veto uitvoerig terug op de faciliteiten die er geboden worden.

Prijs van de didaktiek

Beste profen gelauwerd

MEDIKA — Na menige, zoniet elke les, hoor je in de wandelgangen studenten nakaarten over de kwaliteit van de les. Maar er bestaan voor hen weinig (officiële) gelegenheden om hun waardering voor het didaktisch kunnen van hun profen te uiten. Daarom startte Medika dit jaar met een tweejaarlijkse 'Prijs van de Didaktiek'.

De bedoeling was in de verschillende jaren de drie beste didaktici even speciaal in de bloemetjes te zetten. Hopelijk draagt dat dan — op een optimistische en opbouwende manier — bij tot een betere opleiding en manier van lesgeven, waar nu maar al te vaak grote leemtes in bestaan.

Om in 2de kan, 3de kan en 1ste dok een rangschikking op te maken, werden drie enquêtes gedaan, telkens in één jaar hoger. Om praktische redenen konden geen enquêtes doorgaan over 1ste kan, 2de dok en 4de dok (3de dok heeft geen les, maar doet stage). Hopelijk wordt die leemte over twee jaar opgevuld.

Om deze 'Prijs van de Didaktiek' niet te laten ontaarden in een populariteitsstest, gebeurde alles onder het motto van de GNLE (Grote Nederlandse Larousse Encyclopedie): "Didaktiek is de wetenschap van de methodische, intentionele en continue hulp, die aan de hand van cultuurgoederen door leerkrachten wordt verstrekt in daartoe gespecialiseerde inrichtingen aan zich vormende leerlingen op hun weg tot een cultuurmens", dat laatste om de kandidaat-invallers gunstig te stemmen.

In verstaanbare taal dus: er werd gezocht naar de profen die de beste didaktici zijn, die op de degelijkste manier lesgeven, lessen waar je nadien van zegt: "Tof, daar heb ik iets aan gehad voor vanavond, morgen, juni en later." Er werd dus niet gezocht naar de bruinste, intelligentste, sappigste, charmantste...

De besten loven

Om een rangschikking te bekomen werd gebruik gemaakt van het systeem van de paarsgewijze vergelijkingen: de groep professoren wordt vooraf op een gestandaardizeerde manier in groepjes van drie of vier verdeeld; binnen ieder groepje bepaalt de student z'n minirangschikking met 1ste, 2de, 3de (of 4de), vult die in op een computerblad,

en de computer doet daarna de rest. Het is een systeem dat in vele enquêtes gebruikt wordt en waarvoor geijkte computerprogramma's bestaan.

Uiteraard levert de computer een volledige rangschikking af, maar de werkgroep gebruikte (en vermeldde) doelbewust slechts de eerste drie namen van iedere lijst, dus uit ieder jaar. Daar zijn heel wat redenen voor, maar de voornaamste is dat de werkgroep didaktiek de beste wilde loven, niet de mindere bekriftizeren. Medika vindt dit trouwens ook een van de beste wegen om op lange termijn het didaktisch kunnen een steuntje te geven.

De bekendmaking van de drie bronzen, zilveren en gouden leerschoenen gebeurde op 20 maart in de Schouwburg, vlak voor de revue van Medika. Voor elk van de laureaten was er een speciaal antwoord oorkonde.

De drie 'eersten' kregen daarbovenop een kunstwerk, dat speciaal voor iedere winnaar was ontworpen en gemaakt door May Claerhout. De

uitslag vind je hiernaast.

Aan de overige profen werd ook de gelegenheid gegeven om hun plaats te kennen. Daartoe werden de lijsten overgemaakt aan de voorzitters van de stuurgroepen Kandidaturen en Doktoranten (zoets als POK's elders).

De werkgroep Medische Opleiding heeft doelbewust voor een zeer voorzichtige aanpak gekozen. Daarover is binnen de werkgroep regelmatig van gedachten gewisseld. De bedoeling was een appreciatie te uiten voor goed lesgeven en hopen dat dit op termijn overal verbeterd. Daarvoor was het niet nodig mensen te kwetsen.

Deze 'Prijs van de Didaktiek' zal hopelijk op een positieve manier de motivering voor goed lesgeven wat aanwakkeren. Hopelijk is Medika daar dit jaar al een beetje in geslaagd!

Wie commentaar heeft op, of wie informatie wil over de 'Prijs van de Didaktiek' kan steeds schrijven naar Medika, Werkgroep Medische Opleiding, Tervuursestraat 9, 3000 Leuven.

Hein Heidbuchel

De drie beste profen van elk jaar kregen van Medika een speciaal ontworpen oorkonde waarin dit embleem was verwerkt. Daarbuiten kregen de besten van elk jaar nog een kunstwerk.

De uitslag van de 'Prijs van de Didaktiek' van Medika

2de kan	gouden leerstoel zilveren leerstoel bronzen leerstoel	prof. Verresen prof. Stalmans prof. De Wulf
3de kan	gouden leerstoel zilveren leerstoel bronzen leerstoel	prof. Callens prof. Pleys prof. Eyssen
1ste dok	gouden leerstoel zilveren leerstoel bronzen leerstoel	de drie farmakologen: prof. De Schepper prof. Mannaerts prof. Denef prof. Eyckmans prof. Ponette

Vrolijke, vrolijke kiezers

Presidiumverkiezingen in Veto. Het begint zo stilaan een serieus vervolgverhaal te worden. Soms vraag je je toch af waar ze toch al die kringen blijven halen. Toch werden ook voor deze Veto drie kringen bereid gevonden verkiezingen te organiseren. In Germania gebeurde dit nogal rustig, omdat er maar één ploeg opkwam, maar in de andere kringen viel wel wat animo te beleven.

Historia en Germania zullen dit jaar de geschiedenis ingaan met programma's waarin de dienstverlening aan de student erg centraal staat. Een beweging terug naar de basis, maar tegelijk een versteviging van de banden met de andere kringen. Daarvoor steunen

beide verkozen presidia de ASR. In hun vaandel schrijven zij het principe van "demokratisering van het onderwijs" zeer stevig in. Hierna dan ook een blikje in de letters, zonder er al te veel wijsbegeerte bij te sleuren.

Waar voorgaande presidia voor hun demokratiseringsobjectief zeer sterk steun zoeken bij de ASR, is dit voor Medika met erg veel voorbehoud. Voor het eerst in jaren kwamen er nog eens twee ploegen de kiezers tarten. Dit had duidelijk zijn weerslag op de publieke belangstelling. Waar er vorig jaar een slordige 100 kiezers opdaagden, vonden dit jaar 766 mensen het nodig hun favoriet te steunen. Een winst die eerder aan economen dan aan toekomstige artsen doet denken. De oorzaak hiervan zal wel gelegen zijn in de sterke polarisatie, naast veel stuntwerk.

Wat dit laatste aangaat: ook Ekonomika heeft voor de paasvakantie zijn nieuwe vertegenwoordigers aangekondigd. Voor wie het nog niet gemerkt zou hebben uiteraard, want aan affiches was duidelijk geen tekort. Na weken geloopt hebben Ekonomikavrienden ons toch meegedeeld dat ploeg Kristof het daar gehaald heeft. Na een boeiende nek-aan-nek-race met kamelenkoersen, te winnen reizen, IQ-kwisen en dies meer werd toch de eindmeet gehaald. Hoewel Kristof vroeger nog in de ASR gewerkt heeft, zal zijn verkiezing normaliter weinig verschil uitmaken ten opzichte van het huidige anti-ASR-beleid. Het programma werd terzake voor beide ploegen tevoren opgesteld door huidige preses Luc Deneffe. Toch ook onze proficiat voor Kristof.

Twee leden van Historia's viermanschap: een expliciet pro-ASR-programma.

De geschiedenis van een verkiezing

HISTORIA — In deze kring werd ondermeer een debat georganiseerd waar de twee opkomende ploegen hun programma moesten verdedigen. Voor zover dit nog niet voldoende gebeurde was in de vrij intensieve campagnes in de jaren. Origineel als de historic zijn, en waarschijnlijk om de geschiedenis niet te konfronteren met al te veel namen, presenteerden de equipes zich als ploeg A en ploeg B.

Door de incrowd werd ploeg A meer als een ploeg van brood en spelen beschouwd. Zij werden aangevallen op hun onverschilligheid en hun onkunde aangaande de ASR. Nochtans stond in het programma dat zij "ASR wel belangrijk vonden, maar in elk geval stond de kringwerking centraal". En inderdaad, de aandacht was zeer sterk op kringwerking gericht. Zo vielen te onderscheiden: een sterke begeleiding van eerste kan, maar tegelijk ook een voorstel om pas afgestudeerden niet aan hun lot over te laten. De permissie moest sterker worden uitgebouwd (wat ook ploeg B in zijn programma inschreef), naast een verbetering van de kursdienst. Kortom, de service voor de klant-stemmer moest zeer direkt verbeterd worden. Omtrent en onderwijswerking en aansverwant valt veel minder duidelijkheid te bespeuren.

Viermanschap

Ploeg B zat kwa serviceverlening ongeveer op dezelfde golfengte. Maar de ploeg had duidelijk ook een bredere horizon. In hun programma stond de demokratisering dus centraal. Vanuit die optie kregen zij een expliciet pro-ASR-programma. Daarmee zouden zij de grondslag van een driedelige werking vastleggen: een werking naar de studenten geschiedenis toe, één naar de andere studenten via de ASR en één naar de Akademische Overheid toe. Ploeg B werd vooral in de tang genomen om hun beleidsstructuur. Stel je voor zeg, aan de top geen preses, maar een ordinair viermanschap. Dit ontwikkelde vragen omtrent een mogelijke inefficiënte werking, een contactprobleem naar buiten uit (wie gaat het woord voeren?) en hun politieke werking (wat die ook moge wezen).

Ploeg B haalde het met minime voorsprong. Rekening houdend met die minime voorsprong en met nogal weinig concrete invulling van een aantal punten een echte uitdaging. Waarbij ook een betere infodoorstroming (via de Kruu en Notre petite histoire — is de geschiedenis nu nog niet aan Leuven Vlaams?) zeker nodig zal zijn.

TBC

Nieuwkomers willen hard werken

GERMANIA — Dynamisme lijkt het presidium van Germaanse zeker geen problemen te zullen opleveren. Het betreft hier immers een zeer jonge ploeg. Traditiegetrouw zitten in het nieuwe presidium zo goed als geen overblijvers uit het vorige. Dit levert dan wel vrij onervaren mensen op, maar als nieuwkomers hebben zij vaak nog het heilige vuur. En het is toch dit dat tel aan een katholieke universiteit. Met hun entoesiasme slagen de vertegenwoordigers van Germania, evenals het hele presidium, er frekwent in hun lichte achterstand om te buigen in een sterke koppositie. De kracht wordt nog versterkt door een vrij grote eendracht omdat er de laatste jaren maar één ploeg opkwam met alles erop en eraan. Zo ook dit jaar. Het nadeel

van dit soort toestanden is wel een geringere belangstelling bij de minder actieve student. Zodat de nieuwe gegadigden, hoewel er per rubriek gestemd werd, in de voorafgaande voorstelling nauwelijks op slippertjes geattendeerd werden.

Service en ASR

De grote lijnen van het programma kunnen als volgt samengevat worden. De nieuwe ploeg staat achter de ASR, maar behoudt toch ogen voor fouten in de structuur. Omdat in de ASR de structuur deels meëvolueert met de werking, verkiest Germania via een intense werking binnen de ASR die foutjes in de organisatie te verbeteren. Ook in Germania valt echter het service-aspect sterk op. Veel aandacht

zal gaan naar een betere jaarwerking. Dit gaan van een beter onthaal van eerste kan en eerste lies tot een permanent betrekken van de jaarverantwoordelijken op allerlei beleidsplannen. Om dit alles nog beter te doen verlopen en ook om aan een betere informatie-doorstroming te kunnen bouwen, wordt gedacht aan de organisatie van een sterk sekretariaat. Daar bleek een uitgebreide nood aan te zijn. Germaantje kan hier misschien ook een belangrijke rol spelen. Zeker is alvast dat het Germaantje een aantal vernieuwingen tegemoet gaat: een frisser en kleiner uiterlijk, en in de mate van het mogelijke betere (?) artikels. Wat dit ook moge wezen. Want daardoor dreigt men met een nieuw probleem opgezadeld te zitten: een eventuele drempelverhoging.

De sociaal afgevaardigden willen hard studeren volgend jaar. Op basis daarvan zullen zij dan info verspreiden en in de mate van het nodige actie voeren. Deze laatste twee zaken zouden gebeuren met oog voor het ludieke. De onderwijswerking bleek inhoudelijk toch al een en ander te kunnen voorstellen, maar de sportsekte kwam nogal slecht voor de schijnwerpers. Uiteindelijk bleek bij de stemming ook dat deze post de meeste tegenstemmen kreeg. Op het kulturele vlak zak het wat meer snor: TD's (ja), films, talkshows met schrijvers en andere leuke dingen voor de mensen. Hier formuleerde men wel wat kritiek op 't Stuc, dat volgens Germania nogal zeer alternatief is.

Eén zekerheid hebben we alvast: "er zal heel hard gewerkt worden volgende jaar", zoals ene Kris ons achteraf nog bevestigde. En zo dachten de meeste stemmers ook.

Yvan, de kersverse preses van Germania: service staat centraal (foto Veto)

Voor een betere huisartsopleiding

MEDIKA — Terwijl de doorsnee-student op Paasvakantie is, vonden de dokters er niets beter op dan op dat ogenblik hun nieuwe presidium ter wereld te brengen. Ploeg Peter was hierbij het gebeten slachtoffer. Het hoofd-doel van zijn ploeg vormde het organiseren van fakultaire activiteiten. Als aanvulling van de studies werd hierbij vooral gedacht aan Medika-avonden. Hierbij zouden bekende geneeskundigen en farmaceutici hun bevindingen komen verhalen. Daarnaast zouden kranzavonden komen waar de farmaceutische firma's voor alle studenten hun produkten mochten voorstellen. Naar aanleiding van 30 jaar Medika zou de cultuurwerking vooral voor prestige- en vermaaksactiviteiten zorgen. Peter zei op het debat dat hij daarbij geen afkeuring van kleinschalige projecten toonde, maar de grote moeten als trepkeister dienen.

Ten opzichte van de ASR toonde Peter zich eerder afwijzend ("burokratisch orgaan", "infiltrerende individuen die misbruik maken"). De beslissing zou volgens hem toch door

een referendum moeten plaatshebben. Vanuit de zaal kwamen nogal wat bedenkingen hieromtrent: was Peter niet al te voorzichtig (zijn rivaal Thom had daarvoor ruim applaus geooost)? Zei hij wel wat hij dacht? Sommigen meenden te mogen besluiten dat zijn kandidatuur enkel egotripperij was. Hiervoor verwezen ze naar een aantal zogezegde non-prestaties tot nu toe. Ook zijn al te goede verstandhouding met dekaan Casteels werd gehekeld. In zijn oorspronkelijk programma: "onze dekaan beloofde dit... en dat...". wat bij sommigen de vraag opriep of er dan nog een presidium nodig was. Kortom, het debat onttaarde in een scheldpartij, waarbij degelijke inhoudelijke besprekingen niet aan de orde waren. In hoeverre de kritiek terecht was, konden wij moeilijk beoordelen. Maar waar zoveel rook is, moet ergens een brandend lucifertje verondersteld worden. Duidelijk is dat Peter iets aan zijn imago moet doen. Eventueel door een degelijke inzet in de winnende ploeg. Zo kan hij toch tonen dat hij voor de studenten in het algemeen werkt. En dan is in de toekomst nog

niet alles verloren.

Ploeg Thom had als hoofdpunt een verbetering van de medische opleiding. In het programma stond hierom een hele procedure uitgewerkt. Veel aandacht zal ook gaan naar infodoorstroming, terwijl ook hier de kulturele aandacht naar 30 jaar Medika zal gaan. Ook de kranzavonden maken deel uit van het programma.

Rond de ASR was er daarentegen een serieus verschil. Ploeg Thom benadrukte allereerst de noodzaak aan eenheid tussen de studenten om af en toe wat inspraak te kunnen realiseren. Elke structuur heeft volgens Thom tekortkomingen, naar de ASR zomaar overboord gooien is nu elektoraal toch wat gemakkelijker. Binnen een ASR die heel wat verwezenlijkt heeft (Thom somde een aantal punten op) zal Medika werken aan een bijshaven van de gebreken. Ook hier werden concrete zaken aangehaald. Thom bewees hiermee dat binnen de ASR blijven ook elektorale voordeel kan hebben. Toch beloofde het een spannend jaar te worden in Medika. En dit vooral rond de ASR-ingrediënten van de jaarschotel.

**AD FUNDUM
STUDEREN
EN VERSTANDIG
M'N CENTEN
BEHEREN**

ASLK

Je vindt de adressen van de ASLK-agentschappen in de Gouden Gids, rubriek "Banken".

**VERSTANDIGE STUDENTEN
OPENEN EEN ZICHTREKENING BIJ DE ASLK.**

Jan Stasstraat 14-16
Naamsestraat 166
Fonteinstraat 73
Tiensestraat 216
Naamsesteenweg 142, Heverlee
Naamsesteenweg 163, Heverlee
Tervuursesteenweg 190-196, Heverlee
Tiensesteenweg 94, Heverlee

(vervolg van p. 1)

hiërarchie, wat beleeft de massa; beiden moeten zich onderwerpen aan de bijbel.»

Veto: Daar stelt zich de moeilijkheid van interpretatie.

Danneels: «Ja, alhoewel je die moeilijkheid van interpretatie niet moet overdrijven. Eigenlijk is het kristelijk geloof niet zo moeilijk en uitgebreid. Er zijn heel weinig punten fundamenteel aan het kristendom, twaalf artikelen, dat is niet veel.»

De morele crisis

Veto: Hedentendage spreekt men veel over de morele crisis die in de samenleving zou bestaan. Heeft de kerk een specifieke taak om die crisis op te lossen?

Danneels: «Ik denk dat de kerk daar een taak heeft naast andere instituties. De morele crisis bestaat eerst en vooral uit het ontbreken van hoop. Heeft mijn bestaan zin? Heeft het een richting? Uiteindelijk is de vraag naar hoop de vraag naar eeuwig leven. Is er nog iets of is er niets meer? Dit is fundamenteel in de moraal. Als er niets meer is, wil dat zeggen: ik doe wat ik wil, ik heb geen doel. Het kristendom antwoordt daarop met het leerstuk van de verrijzenis. Dit betekent: er is hoop, ook als je de grootste vernedering hebt doorgemaakt en dat is te sterven. Zelfs als je sterft, zegt het kristendom, is er hoop, want je blijft jezelf behouden.»

«Dan is er ook de crisis van de absolute waarde: God, de funda-

Veto sprak met Kardinaal Danneels Jongeren en Kerk

mentale waarden van het leven. Zij worden momenteel gerelativeerd. Ik denk dat je uiteindelijk niet kunt leven zonder absolute waarden. Zaken zoals God, de individuele waardigheid van de menselijke persoonlijkheid kunnen niet gerelativeerd worden. De morele

krisis uit zich ook in het niet aanvaarden van het onzichtbare. Wij hebben een beschaving waar we alleen maar voorgrondse ervaringen opdoen: kleur, klank.... Ofwel zeggen we: "Van hetgene dat daar achter ligt, kunnen we niet weten (agnostic) ofwel er ligt

niet achter (atēisten)." Een plat materialisme wordt nog door weinig mensen aangehangen, zeker als men wat nadenkt. Dit wil echter niet zeggen dat iedereen gelovig is.»

«Een andere crisis waarin we momenteel zijn, is die van de schuldverwerking. Ik denk dat elke mens — gelovig of niet gelovig — een ervaring van falen. Je kan dat op vele manieren trachten op te lossen. Je kan dat wegduwen en zeggen: "Ik moet daar niet aan denken." Je kan dat ook verdoven door veel te werken, door erotiek en drugs, zodat die vraag zich niet stelt. Je kan dat ook intellectueel verwerken, rationaliseren en zeggen: "Iedereen doet wel eens een dwaasheid." Je kan ook de schuld loochenen en zeggen dat er niets verkeerd was. Ik denk dat uiteindelijk geen enkel van die vier methoden van schuldverwerking je uiteindelijk bevrijdt. Er komt pas bevrijding wanneer je schuld schuld laat zijn, wanneer je ze uitspreekt voor een forum, waarbij je voelt dat iemand anders, die groter is dan jij, ze wegneemt.»

Veto: Arielezen zullen zeggen dat de kerk eerst bepaalt wat schuld is en ze daarna vergeeft, dat dit een kringredenering is, waar alleen de kerk beter van wordt.

Kardinaal Danneels op de uitreiking van de eredoktoraten op 2 februari 11.

Danneels: «Er is iets fundamenteels in de mens waardoor ook zonder enige bijbelse voorlichting, schuld schuld zou heten. Kijk maar naar de grote Griekse tragedies Oedipus en Antigone; daar is geen sprake dat de kerk iets zegt. Het is een fundamenteel menselijk gegeven. Wel wordt door de bijbel en de kerk moraal en schuld nader geïdentificeerd en meer gekoncretiseerd: ze wordt godsbetrekkend. Maar er zit in de mens al een diep geweten, een referentiekader dat nog vóór het evangelie komt. Dit is een soort natuurwet.»

De wetenschap

Veto: Is godsdienst nog nodig in een tijd waar de wetenschap sterk vooruit gaat en waar onder andere de psychologie een oplossing probeert te geven aan menselijke problemen?

Danneels: «Het zou niet meer nodig zijn, indien het volle geluk zou bestaan in een psychologisch geluk, een psychologisch gevoel van welbehagen. Het kristendom zou daarbij wat kunnen helpen: u tot rust brengen, vertrouwen inblazen, maar dan is het eigenlijk niet nodig. De hele vraag is: "Wat is geluk? Is geluk materiële welstand? Daarvoor is het kristendom niet direct verantwoordelijk, alhoewel er heel wat kristenen op gebied van strijd tegen de honger werkzaam zijn. Voor mij is de dood de testcase voor de geluksopvatting van de mens. De mens kan niet laten te hopen dat liefde en leven altijd duren. Dat is de normale reactie van een mens die nog geen ideologische beïnvloeding heeft ondergaan. De grote drang naar geluk impliceert het eeuwig leven en hiervoor is het kristendom noodzakelijk. Als je zegt dat de dood het einde is, heb je een geluksopvatting die er een is van puur materieel en psychologisch welzijn. Dan kan het kristendom je wel helpen, maar is het niet noodzakelijk.»

Veto: Zou men mogen stellen dat voor een kristen de zin van het leven zit in het leven na de dood?

Danneels: «Daar drijf je het een beetje te ver. Het zou mij fundamenteel bedroeven als het er niet zou zijn. Maar het zit ook in het feit dat men gelooft dat het hier begint en dat al deze materiële, sociale, psychologische en intellectuele verworvenheden en geluksfactoren evenzeer behoren tot het geluk en tot het kristendom. Vroeger hebben we misschien te veel gezegd: "We worden gelukkig na de dood en daarom moeten we in dit leven lijden" en verdienen zo onze hemel om het eenvoudig te zeggen.»

«In de jaren '60 zijn sommigen in het tegenovergestelde gevallen en hebben gezegd: "Denk niet aan wat er na de dood is, denk aan het heden." Onze verlangens zijn zo groot dat zij niet kunnen gestild worden door het ene of het andere, ze kunnen alleen maar gestild worden door beiden.»

Koen Verboven

Versteylen in de gevangenis?

Als de Groene Fietsers met verf aangepaste lijnen op het wegdek aanbrengen, op plaatsen waar kort tevoren een zwakke weggebruiker werd gedood door een auto, dan wordt hierna Luc Versteylen door een korrektonale rechtbank hiervoor veroordeeld tot één maand gevangenisstraf, of een boete van 6000 Bf. Versteylen kiest de gevangenisstraf en biedt zich na bevel van de procureur op 19 december jl. aan, aan de poorten van de Antwerpse gevangenis in de Begijnenstraat. Hij zal hier verblijven tot 6 januari, en houdt ondertussen meer dan tien dagen lang binnen de gevangenis muren een hongerstaking, ten einde van verkeersminister De Croo de belofte af te dwingen dat hij in het 'jaar van de verkeersveiligheid' ook aandacht zal hebben voor de zwakke weggebruikers. Recent is er nu een boekje op de markt gekomen, met als titel "Kerstmis in de Begijnenstraat. Ga naar de straten en de pleinen", dat in feite een dagboek is, van wat Versteylen in die dagen aan ervaringen heeft opgedaan.

Ik heb moeite om dit boek te beoordelen, niet in het minst omdat ik duidelijk verkeerde verwachtingen koesterde t.a.v. deze publicatie. Het boek zegt nauwelijks iets over de werkelijke realiteit van een gevangenis, ook al omdat de bedrijfsvoeders op Justitie en in de gevangenis zich duidelijk van hun beste zijde aan Versteylen hebben laten zien. Het boek zegt nauwelijks iets over de verkeersveiligheid van ons wegennet, afgezien van een enkele verwijzing naar een dode fietser. Dit boek zegt nauwelijks iets over de Groene Fietsers, en de strategie die zij hanteren om de verkeersveiligheid te verbeteren. De grondidee van het boek is een zoeken naar een meer authentiek kristendom, een meer sociaal apostolaat voor de priester, die hiervoor weg moet uit zijn isolament, en terug moet gaan leven onder de mensen, onder de lijdenden, in dit geval de gevangenen. Ga naar de straten en de pleinen, moet dan ook in die zin begrepen worden...

Het boek biedt een vrij eerlijk inzicht in Versteylens leefwereld, maar dit is meteen ook de grens aan de informatie die het boek verschaft.

Slechts vrij laat begint Versteylen met gevangenen te praten, maar we komen nauwelijks iets over die gevangenen te weten, enerzijds omdat Versteylen zelf voortdurend aan het woord is in het boek, anderzijds omdat zijn evangelische aanpak, zijn missioneringswerk in de gevangenis als het ware, er spijtig genoeg te vingerdik opligt.

Uitzonderings-situatie

Versteylen bevindt zich in een totaal ongewone uitzonderingsituatie in de gevangenis. Hij krijgt het ene bezoek na het andere — dan een senator, daarna een bisschop, elke dag zijn advocaat, enz. De postdienst in de gevangenis is in de war omdat Versteylen zoveel post krijgt. Als hij naar de directeur trekt met een klacht over het feit dat een bepaalde vrije radio teveel op het radiotoestel (met slechts één kanaal) uitzendt, dan wordt dat prompt gewijzigd. Als hij van cel veranderd wordt, is er prompt bemiddeling van een senator om dit te voorkomen. Er is bij Versteylen niet die stimulans voelbaar om werkelijk op zoek te gaan naar de wantoestanden in zo'n gevangenis.

Reeds de eerste nacht hoort hij "allerlei mensen nog lange tijd luidop praten en roepen, en bonzen of doffe kloppen op de muren" maar van al die sociale ellende, die vaak even aangevoerd wordt in het boek, komen we verder niets te weten. Door het feit dat Versteylen niet voldoende abstractie maakt van zijn eigen gunstige uitzonderingsbehandeling, lijkt het er op veel momenten wel vrolijk aan toe te gaan in zo'n gevangenis. Waarom gaat bv. Versteylen liever niet naar Merksplas, waar hij toch veel ongunstiger berichten over hoort (bv. 3. mensen op de cel)?

De enige vorm van kritiek die op het gevangenisstelsel af en toe gemaakt wordt, heeft te maken met verwaarloosde hygiënische toestanden (slecht gewassen matras, de stinkende wc, de vochtigheid van de leeuwewool, in dewelke men af en toe gelucht wordt, bv. als het regent).

Versteylen, als enqueteur over de realiteit in een gevangenis, is voor mij nietszeggend. In de gesprekken die Versteylen op het einde van zijn detentie heeft met een paar gevangenen, voelt men ook nergens zijn nieuwsgierigheid naar die gevangenisrealiteit.

Ook het principe van de vrijheidsberoving en de straftoemeting in zijn globaliteit is een tema dat niet in vraag wordt gesteld. Een tweetal malen komt naar voor, hoe ook de naaste familie-relaties door de gevangenisstraf mee

worden gestraft. Even, aan de hand van een brief van Kris Merckx, komt het thema aan bod van de selectieve behandeling in de gevangenis, naargelang de invloed die men heeft. Zo bv. Baudrin in Vorst, de vrijlating van Jespers, enz.

Zonde

Ook de selectieve toepassing van de wet ten aanzien van fraudeurs (de superwinsten die bedrijven maken) e.d. komt hier even aan bod. Ook heel even komt aan bod dat het in die aantallen gevallen niet de gevangenis is die gezondigd heeft tegen de mensheid, maar wel omgekeerd. Over recidivisme heeft Versteylen alszins een visie die van weinig realiteitszin getuigt. "Er zijn hier gevangenen die hier alleen maar uit willen, maar daarom nog niet hun leven willen beteren. Integendeel, die al hun tijd en geesteskracht besteden aan het beramen van nieuwe plannen, en aan het nemen van voldoende voorzorgen, om zich niet meer zo stom te laten snappen; eigenlijk hebben die zichzelf heel bewust opgegeven, daar is zelfs door de barmhartigste verlosser geen reden meer aan, tot ook voor hen het moment van inkeer komt." (blz. 146) Is de bekering de oplossing voor het recidivisme, het in herhaling vallen na zijn straf uitgezeten te hebben?

Ook met de visie van Versteylen op zonde hebben wij het zeer moeilijk. "Het heeft geen belang voor welke misdaad je gestraft wordt, als je maar blijft geloven in je verrijzenis." (blz. 148) De bedenkingen die hij maakt over zonde zijn op zijn minst wat verward. Iedereen zondigt, en diegenen die ervoor in de gevangenis belanden hebben pech omdat hun zonde een inbreuk is op een officiële tekst. "De grond van de zonde is dat iemand ertoe komt bewust en gewild een geliefd wezen pijn te doen. Toch is zondigen nog iets meer, dan iemand kwaad of pijn doen. Zondigen kan je alleen tegenover God." (blz. 72) In die contextse gruwelt Versteylen van die gevangene die een kristusbeeld met naalden had doorboord, een verhaal hem verteld door de gevangenis-aalmoezener.

De zwakke weggebruiker

Versteylen hanteert het feit dat hij in de gevangenis zit, en de hongerstaking, als een aktiemiddel om de aandacht te trekken op de situatie van de zwakke weggebruiker. Voorwaar alle lof hiervoor. Het telegram van De Croo, dat op 3 januari in de gevangenis toekomt, wekt volgens mij iets teveel illusies. "Hij erkent zeer plattekes en voor-

zichtig dat de straat van iedereen is." (blz. 138) Het is jammer dat Versteylen in zijn boek niet aangeeft welke concrete maatregelen De Croo hierop moet laten volgen om dit telegram enige geloofwaardigheid te geven.

Zoals reeds gezegd is mijns inziens de bedoeling van Versteylen vooral via dit boek de sociale roeping van de priesters en religieuzen in het algemeen te beklemtonen. Versteylen voelt zich als een authentieke Kristus onder armen, en spoort zijn religieuze kollega's aan om de kerkmuren te verlaten en naar de straten en de pleinen te trekken. Die evangelisch getinte leefwereld drukt voortdurend de stempel op de overpeinzingen van Versteylen.

Het zal menigen verwonderen dat een progressieve uitgeverij als Kritik zich aan de uitgave van dit boek gewaagd heeft. Wellicht heeft men een gebaar willen stellen in de geest van de progressieve frontvorming, zoals dat heet, alhoewel men in dat geval toch wel een ander verhaal van Versteylen had mogen kiezen.

Luc Vanheerentals

De grondidee van Versteylens boek is niet zozeer het stimuleren van acties voor meer verkeersveiligheid, maar is een zoeken naar een meer authentiek kristendom, een meer sociaal apostolaat voor de priester. (foto Veto)

Probleem van Ter Bank opgelost?

Toen vlak voor de paasvakantie bekend werd dat vanaf volgend jaar nog enkel kandidatuurstudenten op Ter Bank zouden mogen zitten, bezetten de bewoners het secretariaat van hun gebouw. Daarop besliste de Raad voor Studentenvoorzittingen (RVS), in een speciale vergadering hiervoor bijeen op 6 april, dat bij wijze van toezegging enkel de studenten die nu in hun tweede kandidatuur zitten volgend jaar zouden weg moeten. Deze kunnen dan wel voorrang krijgen op de Arenbergwoonwijk, welke al altijd oorbehouden is geweest voor licentiestudenten. Op de implicaties die deze maatregel zal hebben op de samenstelling van Arenberg en op de ganse huisvestingsituatie werd niet of nauwelijks ingegaan.

Dat de eerder genomen beslissing van de RVS op Ter Bank niet zo goed zou aankomen, kon zo ongeveer wel door iedereen die iets van de zaak afwist worden voorzien. Eind vorig academiejahr had de studentenraad van Ter Bank immers zelf het probleem langs sociale raad om bij de RVS ahangig gemaakt. Iedereen die er woonde had toen al een brief gekregen dat Ter Bank enkel voor kandidatuurstudenten zou worden. Al vlug werd toen duidelijk dat dit eigenlijk nergens was beslist, of zeker niet waar het zou moeten.

Op de RVS werd toen afgesproken van eerst cijfermateriaal over alle residenties te verzamelen, en dan eventueel te kijken of het nodig was iets aan de criteria te veranderen op Ter Bank of elders. Noch van het cijfermateriaal, noch van een diepgaande discussie is er vervolgens veel te merken geweest. Uiteindelijk heeft men veertien dagen voor de paasvakantie de maatregel die 'in de lucht hing' gewoon bekrachtigd. Of beter gezegd: opgedrongen. Een stemming kwam er niet aan te pas.

De gesubsidieerde huisvesting zou in de toekomst vooral ten dienste moeten staan van eerstejaars en het feit

dat je niet graag verhuist net als je mensen die rond je wonen wat begint te kennen, werd afgedaan als korporatisme. Bovendien lijkt de opvang van eerstejaars die je kan hebben, als er ook ouderejaars onder hetzelfde dak wonen, ook niet bij iedereen in goede aarde te vallen: Mangelschots noemt dit overdreven bemoedering. Sabbe lijkt het eerder gevaarlijk te vinden als er nog andere dingen worden overgeleverd en in stand gehouden dan dat wat in de kolleges wordt verteld, zoals...

Bezetting

Nadat Ter Bank ongeveer een jaar aan het lintje was gehouden en er uiteindelijk niets naar de zin van de studenten werd beslist, bleef er niet veel meer over dan naar hardere dingen te grijpen: de studenten bezetten op Ter Bank het direktielokaal.

Wie gedacht had dat de academische overheid dan ging luisteren, kwam bedrogen uit: prof. Sabbe vond dat die studenten geen manieren hadden en wou niet praten zolang als de bezetting doorging. Jan Bauwens zei dat 't wel zou doodbloeden en dat het trouwens niemand pijn deed dat ze daar wat zaten, behalve hen zelf.

Inderdaad: de studenten voerden deze aktie niet voor hun plezier, maar hoewel ze het niet toegeeft, kan het de overheid toch ook wel wat schelen. Prof. Sabbe beloofde immers dat er overgangsmaatregelen zouden worden besproken zo vlug als de bezetting een einde zou nemen.

Toezegging?

Hierop gingen de studenten van Ter Bank niet in; waarover gepraat moest worden, was over de grond van de zaak, niet over overgangsmaatregelen om, zij het niet volgend jaar, dan toch binnen twee of drie jaar uit te komen bij wat de overheid wil: een huisvesting waar pedagogische motieven primeren boven de sociale. De bezetting bleef dus doorgaan.

Beroep doend op de statuten kon sociale raad dan een speciale vergadering van de RVS bijeenroepen. Ook prof. Sabbe, die aanvankelijk niet wou praten, haastte zich om erbij te zijn. Zelfs Pol Malou, waarnemer voor de uit de ASR getreden kringen, was stilzwijgend aanwezig. De studenten vanuit sociale raad zwegen niet en vertegenwoordigden de studenten.

Ook nu weigerde prof. Sabbe de discussie over Ter Bank in het kader te plaatsen van de globale huisvestingsproblematiek. Liever hier iets doen en daar iets doen, zonder zich af te vragen waar men eigenlijk mee bezig is. Wel kregen we nu cijfers te zien, enkel van Ter Bank weliswaar, maar 't moet ergens beginnen. Wat bleek, was dat Ter Bank vooral bevolkt is door lage inkomenscategorieën, zowel wat de kandidatuur als de licentiestudenten betreft.

Uiteindelijk werd dan een overgangsmaatregel opgedrongen en moesten enkel de studenten die nu in de tweede kandidatuur zitten volgend jaar op Ter Bank weg.

En nu?

Uiteindelijk verandert dit weinig aan het karakter van de maatregel, en dit zag men ook op Ter Bank wel in. Daarom bleef men doorbezeten, met dit verschil dat het nu toch wel erg op de zenuwen begint te werken van de huisvestingskommissie.

Er gingen zelfs stemmen op om de rijkswacht erbij te halen. Doch zo'n vaart liep het niet. Het zou immers toch wat al te cynisch zijn als de studenten hun sociale sektor, waar eigenlijk niemand anders iets heeft te zoeken, niet enkel meer kunnen organiseren zoals ze het zelf willen, maar er zelfs worden uitgezet. Voor wie? De kamers van de unifit zouden zo nog voortijdig leeg komen te staan.

Doch dit nieuwe voorstel heeft mogelijkheden ook zijn voordelen. Als de tweedekamers wegmooten zouden er op Ter Bank zo'n 80 kamers meer vrijkomen voor eerstejaars. Als men nu in plaats van alle tweedekamers te verplichten te verhuizen, gewoon alle mensen neemt die uit eigen beweging op Ter Bank willen weggaan, blijft men aan een gelijk aantal kamers te komen en komt er evenveel plaats vrij voor eerstejaars. Waarover het toch uiteindelijk gaat, zegt men...

Dit voorstel werd dan door de studenten overgemaakt aan Jan Bauwens, die dit persoonlijk wel aanneembaar vond, maar het eerst nog wel zal voorleggen aan de RVS van 11 mei. Indien dit voorstel ook daar wordt aanvaard, is er zowel tegemoetgekomen aan de paniek onder eerstejaars om een kot te vinden, als aan het behoud van sociale criteria in de huisvesting.

Intussen wordt de bezetting opgeschort. Het kameraanbod blijft natuurlijk wel wat krap, maar het is niet door nieuwe toelatingscriteria dat er meer kamers zullen komen. En enkel als die er zullen zijn, zal de paniek voortgevoerd verdwijnen.

Noël Herteleer

Word deze maand 21. STELLA trakteert...

Je wordt deze maand ééentwintig ?

"Proficiat", "Gelukwensen", "Nog vele jaren"... enz.

Wij, van STELLA, wij bieden je graag nog 50 gratis STELLA-bons aan.

Met een lekkere frisse STELLA én dit in het café van je eigen keuze, zul je samen met je vrienden alvast wel klinken op die "21 lenties".

Je kan die 50 gratis STELLA-bons afhalen in de Raadskelder op de Grote Markt, en dit op elke maandag van één tot zes (in de namiddag wel te verstaan).

Vergeet ook je identiteits- en studentenkaart niet mee te brengen.

P.S. Nog 'ns gefeliciteerd en ...
gezondheid !

ADVERTENTIE

	Restaurant Alma II en III	Snack Alma I Gasthuisberg, Pauscoll. Meisjescentrum	Snack Alma II Alternatief	Sedes
ma 7/5	minestrone-soep varkensrib spinazie in room aardappelen fruit	minestrone-soep rumsteak blackwelsaus aardappelen fruit en yoghurt	filippijnse rijst fruit	soep van de dag varkenslapje romige bloemkool aardappelen fruit
di 8/5	kervelsoep koude schotel rolmops bruine rijst yoghurt	kervelsoep tonijnmoot selder in room bruine rijst fruit	moussaka fruit	soep van de dag av.: gevulde tomaten aardappelen yoghurt
wo 9/5	tyroolse soep visfilet rauwkost aardappelen yoghurt	tyroolse soep visbrochetten ratjetoe aardappelen yoghurt	makaroni-ratentouille yoghurt	soep van de dag varkensrib met drgonsaus aardappelen yoghurt en fruit
do 10/5	stanleysoep varkensgebraad spruiten in room bruine rijst dessert: naar keuze	stanleysoep varkensgebraad spruiten in room bruine rijst dessert: naar keuze	groententaart fruit	soep van de dag kip met rauwkost aardappelen yoghurt
vr 11/5	solferinosoep spek en spiegelei spinaziestoemp yoghurt en fruit	solferinosoep paardenbiefstuk jardinière aardappelen yoghurt	bonengoulash fruit	soep van de dag pizza fruit

WERKGROEP VOEDING: dit is een keuze uit de ALMA-menu's gemaakt door de werkgroep voeding. Deze menu's bieden u de beste garantie voor een evenwichtige voeding. Voor verdere inlichtingen kunt u zich wenden tot LEO VAN DER AA. Tel. ALMA 2299 11
Julie eten drie maal per dag; zeg dan niet dat voeding je niet interesseert.

Wij zetten je tesiskaft

Voor een kafftblad voor je tesis ben je bij een drukker al vlug 600 frankes kwijt. Als je echter niet perse een gedrukte kafftblad moet hebben, maar genoeg kunt nemen met een kopie op karton van een perfect zwart origineel, dan ben je via Veto heel wat goedkoper af. Veto kan immers voor 150 frank je kafftblad zetten op de fotozetmachine. Zwart op wit. Je moet dan alleen nog zelf kopiëren. Geïnteresseerd? Elke woensdagavond vanaf 20.00 u kun je terecht op de eerste verdieping van het Stuc. Rechtstreeks bij de zetter van dienst.

